

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **H/18817.**

Benyújtás dátuma: **2017-12-10 22:33**

Parlex azonosító: **1EZFDWUS0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Határozati javaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), Balla György (Fidesz), Hollik István (KDNP), Németh Szilárd István (Fidesz), Dr. Répássy Róbert (Fidesz)**

Határozati javaslat címe: **Az Európai Parlament Soros-terv végrehajtásáról szóló határozatával szemben**

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 28. §-ának (4) bekezdése alapján „**az Európai Parlament a Soros-terv végrehajtásáról szóló határozatával szemben**” címmel a mellékelt határozati javaslatot kívánom benyújtani.

...../2017. (.....) OGY határozat

az Európai Parlament Soros-terv végrehajtásáról szóló határozatával szemben

1. Az Európai Parlament 2017. november 16-án határozatot hozott a Soros-terv végrehajtásáról: a bevándorlók befogadására és szétosztására irányuló rendeleti javaslatról.

Ez a határozat felháborító, ezért elutasítjuk.

A magyar Országgyűlés elutasítja, hogy állandó betelepítést és kötelező szétosztást indítsanak el az európai nemzetek kárára. Bevándorlók állandó behozatala és kötelező kvóta alapján történő szétosztása visszafordíthatatlanul megváltoztatná Európa jövőjét és kultúráját.

A magyar Országgyűlés elutasítja a bevándorlók beáramlásának felgyorsítását, és a csoportban történő áthelyezést.

A magyar Országgyűlés elutasítja, hogy jogköröket adjanak át a bevándorlást támogató Soros szervezeteknek, annak érdekében, hogy részt vegyenek a bevándorlók behozatalában és szétosztásában.

A magyar Országgyűlés elutasítja, hogy a tagállamok megbüntetésével kényszerítsék ki a bevándorlók befogadását.

A magyar Országgyűlés felhívja a figyelmet arra, hogy a schengeni külső határvédelemi kötelezettség egyes tagállamok általi be nem tartása nem teremthet alapot arra, hogy a jogsértők szolidaritásra hivatkozva követeljék a határvédelem hiánya miatt érkezett bevándorlók államok közötti szétosztását.

A magyar Országgyűlés elvárja az Európai Uniótól, hogy tartsa tiszteletben Magyarország szuverenitását, valamint a magyar emberek népszavazáson kinyilvánított akaratát a kötelező betelepítési kvóta elutasításáról.

A magyar Országgyűlés felszólítja Magyarországnak Kormányát, hogy ne engedjen az Európai Parlament és az uniós bürokrácia nyomásának, védje meg hazánk alapszerződésekben garantált jogait, utasítsa el a Soros-tervet, és folyamatosan tájékoztassa Magyarországnak polgárait a Soros-terv végrehajtásának állásáról és a kormány Magyarországnak védelmét célzó tervezett és folyamatban lévő intézkedéseiről.

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

Az Európai Parlament a 2017. november 16-i plenáris ülésén 390 igen, 175 nem szavazat és 44 tartózkodás mellett elfogadta a Parlament dublini reformhoz fűzött véleményét az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról.

Ezzel az Európai Parlament megerősítette az EP Bel- és Igazságügyi (LIBE) bizottságában októberben meghozott döntést, mint a parlament hivatalosan képviselendő álláspontját a Tanáccsal és az Európai Bizottsággal kezdődő tárgyalások során.

A parlamenti döntés egyértelműen a bevándorlók érdekei mentén fogalmazódott meg. Legriasztóbb eleme, hogy létrehozna egy állandó, felső létszámkorlát nélküli, kötelező betelepítési rendszert. A parlamenti álláspont tehát nem egy bizonyos számú migráns szétosztására vonatkozik egy meghatározott időszakra, hanem felső időkorlát és létszámhatár nélkül az összes EU-ba érkező személy elosztásáról rendelkezik. Ráadásul a relokációs kötelezettséget nem teljesítő tagállamok esetében pedig szankciókat helyez kilátásba.

A szöveg továbbá könnyíti a családegyesítés kritériumát és lehetőséget ad a migránsoknak, hogy megválasszák, melyik tagállamba kerüljenek áthelyezésre, valamint arra is, hogy 30 fős csoportokat alkotva is együttes áthelyezésre jelentkezzenek egy másik tagállamba.

A javaslat bevezetné az úgynevezett szponzorizáció intézményét is, amely értelmében, ha egy civil szervezet elvállalja egy adott menedékkérő megsegítését, akkor a civil szervezet székhelye szerinti országba történő áthelyezés előny élvez.

A Lisszaboni Szerződés egyértelműen rögzíti, hogy a menekültügy közösségi, de a bevándorlás tagállami hatáskör.

Az Európai Unió hatásköreinek megállapításában az ún. hatáskör-átruházás alapelve irányadó (EUMSZ. 5. cikk). Ennek értelmében „minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak az Unióra, a tagállamoknál marad.” (EUMSZ. 5. cikk (2)). Magyarország sem az EU-hoz való csatlakozásakor, sem pedig a Lisszaboni Szerződés aláírásakor nem ruházta át az EU kizárólagos hatáskörébe a bevándorlás szabályozását. Az EU hatásköreinek gyakorlása során tehát köteles figyelembe venni a szubszidiaritás és arányosság alapelveit. Vagyis az csak abban az esetben járhat el, amennyiben tagállami szinten nem rendezhető az adott kérdés, és még ebben az esetben is csak olyan mértékig, hogy intézkedéseivel sem tartalmilag, sem formailag nem terjeszkedhet túl azon a határon, amely a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez, alapelveinek érvényesüléséhez feltétlenül szükséges.

Márpedig az egyik ilyen alapelv éppen az államok szuverenitása. Magyarország tehát az Európai Unióhoz történt csatlakozásával nem szuverenitásáról mondott le, hanem csak egyes hatáskörök közös gyakorlását tette lehetővé. Ahogy azt az Alkotmánybíróság is megfogalmazta: „Magyarország szuverenitásának fenntartását kell vélelmezni az Európai Unió alapító szerződéseiben megállapított jogokhoz és kötelezettségekhez képest további hatáskörök közös gyakorlásának megítélésékor. Ezért a hatáskörök közös gyakorlása sem eredményezheti azt, hogy a nép elveszíti végső ellenőrzési lehetőségét a közhatalom (akár közös, akár egyedi, tagállami formában megvalósuló) gyakorlása felett.” (22/2016. (XII. 5.) ABH)

Mindemellett az Európai Unió saját jogszabálya is kimondja, hogy „[a]z Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti (alkotmányos) identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének [...]. Tiszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét. Így a nemzetbiztonság szavatolása az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad. (EUSz 4. cikk (2))”

Így Magyarországnak éppen az uniós alapszerződés és annak alapelvei védelmében kell fellépnie és nemet mondania a bevándorlók betelepítésre és az ehhez kapcsolódó kötelező kvótára.